

اطلاعاتی در مورد « زندان ۵۹ » سپاه پاسداران

مشاهدات فردی از زندان ۵۹ :

پادگان عشرت آباد اولین پادگانی است که در اختیار سپاه پاسداران قرار گرفت ، پاسداران به محض در اختیار گرفتن این پادگان ، چند ماهی پس از استقرار در محل در سال ۵۹ این زندان را ساختند، از همین رو این محل زندان ۵۹ نامیده می شود. از جمله در همین پادگان زندان دیگری ساخته شده که زندان ۶۶ نامیده شد، که آن هم به سال ساختمان زندان برمی گردد.

زندان ۵۹ به پرسنل و خانواده سپاهیان اختصاص داشت، ناراضیان و معترضان نظامی به این زندان منتقل می شدند، اما زندان ۶۶، زندان موقت است.

زندان ۵۹ دقیقاً در جنوب پادگان «ولی عصر» واقع شده ، در سمت چپ این زندان خیابانی پوشیده از درختان تبریزی واقع شده، در سمت دیگر خیابان ساختمانهای قدیمی پادگان واقع است که به ترتیب از جنوب به شمال خدمات پرسنلی، که بعدها به لجستیک حوزه تحویل داده شد و سپس به حفاظت فیزیکی تبدیل شد و بعد از آن هم حفاظت اطلاعات ، ساختمان بعدی دفتر مسئول قرارگاه است.

در سمت راست زمینی مسطح و بایر، که نه می توان آن را خاکی نامید و نه آسفالتی واقع است که آنتن بلندی در آن نصب شده، و سپس در پی آن خیابانی و پارکینگ اتومبیل های معمولی سپاه است. در جلوی این زندان پمپ بنزینی هست که به ماشینهای سپاه اختصاص دارد، و دیوارهای بلندی حول آن کشیده اند، کمی بالاتر در همین مسیر مقر اصلی حفاظت اطلاعات است. از شمال نیز این زندان با ساختمانی دیوار به دیوار است که مرکز کامپیوتر نامیده می شود، و در کنار آن هم ساختمانی که در طبقه اول آن دفتر نیروی انسانی «نہاسا» و در طبقه دوم دفتر حوزه نمایندگی ولی فقیه واقع شده.

این زندان دیوارهای بلندی گرداگرد دارد و ساختمانی که در داخل محوطه آن است تنها یک طبقه است، دروازه های ورودی آن همیشه بسته است و از خارج هیچ چیزی از داخل آن دیده نمی شود. رفت و آمد ها از این ساختمان عموماً با یک آمبولانس تویوتا لندکروز سفید رنگ انجام می شود که از آنجا خارج می شود، در هنگام ورود نیز از پشت دروازه ورودی اول آژیر آمبولانس را به صدا در می آورد و پس از گشوده شدن دروازه وارد می شود، حتی در این مواقع گشوده شدن دروازه نیز چیزی از داخل دیده نمی شود، چون پرده پارچه ای ضخیمی میان دروازه و حیاط زندان حایل است.

گاهگاهی نیز اتومبیلی تویوتا از همان مدل ولی خاکی رنگ دیده می شد که عموماً جوانانی با سر تراشیده و چشمان بسته را به داخل این ساختمان می بردند.

افرادی که دوران خدمت سربازی خود را در درون این محوطه گذرانده اند، نقل می کنند که این ساختمان دارای چند طبقه زیرزمینی است و در طبقات پائین برای آزار و شکنجه زندانیان از قفس های فلزی استفاده می شود که ابعاد آن طوری است که در داخل آن شانه ها به دو طرف قفس برخورد می کند، از بالا سر زندانی و از پائین تا زانوهای زندانی را محصور می کند، بطوری که زندانی نه می تواند داخل آن بنشیند و نه بایستد، و گاهی زندانی را ۲۴ ساعت و یا بیشتر در این حالت قرار می دهند .

معمولاً کسانی که دوران خدمت خود را در این زندان می گذرانند، در لباس شخصی هستند، بیسیم ، کلت و یک موتور هوندای ۱۲۵ در اختیار دارند، برخی از آنان با پیشنهاد همکاری دراز مدت مواجه می شوند که یکی از شروط آن ، ممنوع الخروج شدن از ایران تا یک سال پس از پایان خدمت است .